

מת? אמר אותו תינוק, אבא אבא, בדבר אחד מספיק להם, בחטאו של אותו (בין שאותו) נחש הכרוף בזנבו למעלה, משך טעם בחטאו. מה זה בחטאו? בחטא אותו הנחש (ולא בחטא אחר). ומהו? דבור פיו, כי בחטאו מת, טעם אותה משיכות של אותו נחש הכרוף בזנבו, בחטאו ודאי.

לקחו רבי אלעזר בכתו בין זרועותיו, וככו כל החברים. אמר להם, רבותינו, השאירוני אצל אבא, שעד עכשו לא התישבא רוחי (רוח). אמר רבי אלעזר לרבי יוסי, אמר כמה ימים ושנים לתינוק הזה? אמר להם, חברים, בבקשה מכם, אל תבקשו זה, שהרי עוד לא הגיעו עליו חמש שנים.

אמר לו רבי אלעזר, חס ושלום, שהרי בעין טובה אנו משגיחים בו. ומה שאמרת חמש שנים, אותם חמש שנים (בראשית מה) אשר אין חריש וקציר, שלא תקצר אותו לעולמים. אמר רבי אלעזר לרבי אבא, נשב פאן עד שבעה ימים כדי שהתישב הבית. שהרי כל שבעת הימים שהנשמה יוצאת מהגוף, הולכת ערמה. וכעת שחזרה, עד עכשו לא התישבא במקומה עד שבעה ימים.

אמר רבי אבא, כתוב (דברים טו) פתח תפתח את ידך ולאחיך לעניך ולאבינך. פסוק זה הרי למדנו אותו, שלא ישאיר אדם את העני שלו ויתן לאחר. הרי רבי יוסי חמיד בבית חליו, גלף ונגמל אתו חסד, ואחר שנחזור, נכנס בזה. והרי כל זמן שגלף ונחזור בדרך זו, נראה תחית המתים. אמר רבי אלעזר, ודאי כך הוא. נשקו את אותו תינוק, ברכוהו והלכו.

אמר רבי אבא, תמהני על

אמר ההוא ונוקא, אבא, אבא, לון, בחטאו דההוא (ס"א בין דההוא) נחש דכריף בזנביה לעילא, משיך טעמא בחטאו, מאי בחטאו. בחטאו דההוא נחש. (ולא בחטא אחר) ומאי איהו. מלולא דפומיה, פי בחטאו מת, טעמא דההוא משיכו דההוא נחש דכריף בזנביה, בחטאו ודאי.

נטליה רבי אלעזר בתוקפיה, בין דרועוי, וככו כלהו חברייה. אמר לון, רבנן, שבוקו לי בהדי אבא, דעד פוען לא אתיישבא רוחי (ס"א רוחיה). אמר רבי אלעזר לרבי יוסי, אימא כמה יומין ושנין להאי ונוקא. אמר לון, חברייה, במטו מנייכו לא תבעון דא, דהא עד לא מטון עלוי חמש שנין.

אמר ליה רבי אלעזר, חס ושלום, דהא בעינא טבא אשגחנא ביה. ומה דאמרת חמש שנין, אינון חמש שנין (בראשית מה) אשר אין חריש וקציר. דלא תקצור ליה לעלמין. אמר רבי אלעזר לרבי אבא, ניתב הקא עד ז' יומין, בגין דאתיישבא ביתא. דהא כל שבעה יומין דנשמתא נפקת מן גופא, אזלת ערטילאה. והשתא דאהדרת, עד פוען לא אתיישבא בדוכתהא, עד שבעה יומין.

אמר רבי אבא, כתיב (דברים טו) פתוח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאבינך, קרא דא, הא תגינן ליה, דלא ישבוק בר נש עניא דיליה, ויהב לאחרא. הא רבי יוסי חמוף בבי מרעיה, ניזיל ונגמול חסד עמיה. ובתר דנהדר, נייעול בהאי. והא כל זמנא דנהד ונהדר בארחא דא, נחמי תחיית המתים. אמר רבי אלעזר ודאי הכי הוא, נשקוהו ליההוא ונוקא, ברכוהו ואזלו.

אמר רבי אבא, תוהנא על דרדקי דדרא דא,